

PM angående medel för ett fortsatt brett utbud av musik av hög kvalitet och god tillgänglighet till musikverksamheter i hela landet.

Bakgrund

Arbetsgivare har vid redovisning av arbetsgivaravgifterna sedan lång tid kunnat göra ett generellt schablonmässigt kostnadsavdrag med 30 % av bruttolönen för musiker och sångartister. Syftet med regeln var att arbetsgivare inte skulle behöva betala arbetsgivaravgifter för den del av utbetald lön som ska täcka den anställdes egna utgifter i arbetet, och som därmed inte var pensionsgrundande inkomst för mottagaren.

Möjligheten att göra schablonavdrag regleras i Skatteverkets föreskrifter om kostnadsavdrag. Via en ändring i föreskrifterna fr o m den 1 januari 2017, har möjligheten att göra sådant avdrag för musiker inskränkts till att enbart gälla musiker som anlitas tillfälligt för högst en månads arbete. Förändringen beräknades innebära ofinansierade kostnadsökningar för Svensk Scenkonsts medlemsinstitutioner med över 70 mnkr per år.

I statsbudgeten för 2017 tillförde regeringen utgiftsområde 17 (anslag 1:6, 2:1 och 2:2) 70 mnkr. Förstärkningen syftade till att säkerställa ett ”*fortsatt brett utbud av musik av hög kvalitet och god tillgänglighet till musikverksamheter i hela landet*”. För de följande åren tillfördes 61 mnkr (2018), 64 mnkr (2019) respektive 64 mnkr (2020).

Dessa medel saknas helt i beräkningarna för statsbudgeten från 2021. En neddragning av den storleksordningen skulle medföra allvarliga konsekvenser för musikinstitutionernas verksamhet.

Problembeskrivning

Satsningen enligt 2017 års beslut är helt nödvändig för musikinstitutionernas möjligheter att *fortsatt* kunna erbjuda publiken ett brett utbud av musik av hög kvalitet och god tillgänglighet i hela landet. Ett borttagande av dessa medel skulle leda till en avsevärd försvagning av den kulturella infrastruktur som opera- och orkesterinstitutionerna är en viktig del av.

Besparingen skulle slå hårt mot tillgången till ett varierat musikutbud med hög kvalitet, inte minst regionalt. Det skulle få betydande konsekvenser för repertoaren, såväl till bredd som omfång, samt minska antal konserter/föreställningar och försämra tillgängligheten för publiken. Neddragningarna skulle dessutom påverka frilansande musikers arbetsmarknad runt om i landet negativt och begränsa angelägna utvecklingsområden

Musikinstitutionerna har en allmänt ansträngd ekonomisk situation och de har överlag stora fasta kostnader för personal och lokaler. Dessa medel är i många fall en väsentlig del av verksamhetens rörliga medel. Förutsättningarna ser olika ut, men konsekvenserna skulle bli betydande för publiken i alla delar av landet om de togs bort.

Exempel på åtgärder som kan bli nödvändiga:

- Borttagande av hela abonnemangsserier (mindre varierad repertoar och minskad publik).
- Minskad nyproduktion inom opera (större repertoarrisk och minskad bredd i utbudet).
- Personalminskningar som påverkar antalet ensembler inom respektive musikverksamhet (minskad genbredd).
- Färre speltillfällen och turnéer (minskad tillgänglighet för publiken).
- Minskat anlitanande av frilansmusiker (försämrade arbetsmarknad för konstnärer).
- Besparingar inom angelägna utvecklingsområden, exempelvis digitalisering och satsningar på ett samtida utbud.